

indrømme, thi det er klart, at hvis det ærede Medlem fik sin Villie, og Tinget stemte imod disse Lovforslag, vilde Forbedringerne ikke blive gennemførte (*N. P. Jensen* [Københavns 3die Valgkreds]: De Penge ere slet anvendte, det er min Mening). Ja, det er jo en anden Paastand, og naar det ærede Medlem viger fra den ene Paastand til den anden, tager det for lang Tid at forfølge ham.

Der er blevet talt om Udskrivningsalderen. Den Omstændighed, at Overgangen til 20 Aars-Udskrivningsalderen ikke er nævnt i Loven, hænger sammen med, at vi staa overfor en Ændring af Loven om Værnepligten. Efter Loven af 1867 fik vi en Lov af 1869 om Værnepligten, og det er Ministeriets Mening, naar de foreliggende Love ere vedtagne, at fremsætte Forslag til Lov om en Ændring i Loven af 1869, hvori disse Bestemmelser skulle findes; og man vil da kunne forhandle om dette Spørgsmaal.

Jeg skal, dels for ikke at forlænge Forhandlingen, men navnlig ogsaa, fordi jeg anser det for ganske unyttigt og urimeligt, ikke give mig til at imødegaa alle de personlige Betragtninger, som ere komne frem, deriblandt ogsaa fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (*Ellinger*). Det ærede Medlem talte paa en Maade, der viste, at han sikkert havde noget af det Had, som han mente var saa almindeligt mod mig. Jeg tror i alt Fald, man kan sige, at han, naar han fælder sine Domme, ikke har den fornødne Objektivitet, som en Dommer maa have. Alt dette skal jeg lade ligge. Som Forslagene nu foreligge, mener jeg, at det er den eneste Vej, ad hvilken Sagen kan bringes frem, og vi kunne komme til en Tilstand, hvor Landet virkelig kan faa den fornødne Magt til at opretholde sin Neutralitet. Og det er det, der kræves af os. Jeg maa derfor vedblivende anbefale Forslagene til Vedtagelse her i Tinget.

Frøkjær: Jeg kan fatte mig meget kort, da jeg er ganske enig i de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (*Hornstrup*). Men der er en Udtalelse af den ærede Ordfører, som jeg gerne vilde svare paa. Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at han til Nød kunde forstaa, at vi yngre Medlemmer af Tinget kunde være med til at stille Ændringsforslag om, at § 3 i Befæstningsloven skulde udgaa, thi, mente han, vi havde nok ikke rigtig overvejet Rækkevidden af Ændringen. Den ærede

Ordfører kender vist ikke rigtig noget til Thyboerne. Men jeg vil bede ham være forvisset om, at vi Thyboere overveje, før vi handle ogsaa i denne Sag. Og dette Ændringsforslag er i fuld Overensstemmelse med hele vor Stilling til denne Sag. Er der nogen, der ikke har overvejet deres Stilling ved denne Lejlighed, er det nok snarere Reformpartiet. Er der nogen, der skal kaldes Desperados, er det nok nærmere Reformpartiet. Thi hvad er det for en Bestemmelse, vi ønske at fjerne ved vort Ændringsforslag? Det er en Bestemmelse, hvorom der oppe i Landstinget er sagt, at den er saglig urimelig og politisk utilbørlig, og hvorom der siges hernede i Folketinget, at den er saglig uforvarselig, ja, at det er en sindssvag Bestemmelse. Hvis Sagen skal strande paa det Spørgsmaal, ved den danske Vælgerbefolkning, hvor Ansvaret skal lægges. Det kommer til at hvile paa Reformpartiet. Hvis vort Ændringsforslag ikke vedtages, maa jeg stemme mod Loven, thi jeg kan ikke stemme for en Lov, der har den Betegnelse paa sig, at der er en sindssvag Bestemmelse i den. Det er jeg, jeg havde nær sagt, ikke fordærvet nok til endnu, men det vil jeg ikke sige, men jeg er ikke gammel Politiker nok til det endnu. Og den tvivlsomme Ære, det er at stemme for en saadan Lov, vil jeg overlade til ærede Medlemmer af Reformpartiet, de ærede ældre Medlemmer af dette Ting.

Om Hærloven vil jeg sige, at jeg vil ikke, naar hele Grundvolden for vor Forsvarsordning tages bort, være med til at lægge saa store Byrder, som det her sker, paa Befolkningen ved større Indkaldelse og ved Genindkaldelse, især ved Bestemmelsen om de 6 Dages Genindkaldelse. Det er en urimelig Bestemmelse, som lægger en stor Byrde paa Befolkningen, og den kan jeg ikke gaa med til. Det kan gaa an at indkalde Folk, medens de ere i en yngre Alder, men naar de først have faaet Hus og Hjem og ere blevne mellem 30 og 40 Aar, er det en Skam at indkalde dem. Og de 6 Dages Indkaldelse er ingen Ting værd. Ja, Sagkundskaben siger nok, at den er noget værd, men der er ogsaa noget, der hedder sund Fornuft, og den er i mange Tilfælde bedre end Sagkundskaben nu til Dags. Og derfor maa jeg ogsaa stemme mod Hærloven.

Parkov: Jeg ønsker først at gøre en Bemærkning i Anledning af den Ømtale, man har givet de 6 ærede Medlemmers